

Ud over de afgørende hensyn til konkurrenceevnen og koordinationen i EF strider beslutningsforslaget også mod andre væsentlige hensyn, der bør iagttages ved udformningen af et afgiftssystem.

Afgiftsforhøjelserne og forslagene om forskellige udgiftskrævende ordninger indebærer for det første, at det samlede skatte- og afgiftstryk stiger væsentligt. Dette er ikke foreneligt med tilpasningen af det danske skatte- og afgiftssystem til det indre marked. Yderligere er det meget betænkeligt at basere udgiftskrævende forslag på et øremærket afgiftsprovener. For det andet er beslutningsforslaget udformet på en måde, der vil kræve en betydelig og indviklet administration. Det gælder både de forskellige forslag til støtteordninger og forslaget om refusion af CO₂-afgiften til virksomheder. Det må med den foreslåede refusionsordning forudses, at stort set alle virksomheder vil søge om refusion, hvilket vil medføre et administrativt kaos. Det vil være umuligt at afgøre objektivt, hvad der er et »konkurrencebelastende« og »nødvendigt« energiforbrug, for slet ikke at tale om, hvad der er »passende« energibesparende foranstaltninger. Forslaget vil således indebære et helt uacceptabelt system, der er præget af bureaukrati og en meget betænkelig vilkårlighed i afgiftsbelastningen af forskellige virksomheder.

Endelig skal det bemærkes, at den foreslåede refusionsordning til erhvervslivet såvel som forslaget om tilskud til energibesparende foranstaltninger må forudses at skulle notificeres og godkendes af EF. De selektive og uigennemsigtige ordninger vil muligvis skabe problemer i relation til EF-reglerne om statsstøtte.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) kan ikke tiltræde de stillede ændringsforslag og indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* med følgende bemærkninger:

Hele udgangspunktet for indførelsen af en CO₂-afgift er efter forslagsstillernes bemærkninger at dømme et ønske om at få reduceret den samlede emission af CO₂ her i landet. Formålet med en sådan reduktion skal være at reducere den såkaldte drivhuseffekt. Drivhuseffekten påstås at ville medføre en generel opvarmning af kloden, hvorved polerne smelter og ørkener udvides. Drivhuseffekten påstås at

opstå derved, at et stigende CO₂-indhold i atmosfæren får den betydning, at solens stråler bruger længere tid på at tilbagelægge turen fra indgangen i atmosfæren ned til spejling i vand og retur til det ydre rum. Jo længere tid solens stråler opholder sig i atmosfæren, jo mere varme når strålerne at afgive, og så opstår drivhuseffekten.

Det er mindretallets opfattelse, at denne teori ikke er korrekt. Flere og flere af de mest respekterede forskere og videnskabsmænd udtaler tvivl om drivhuseffektens rigtighed, og ifald den er rigtig, udtales tvivl om, hvor hurtigt den opstår.

Der er en urimelig tendens til, at blot fordi moderne måleinstrumenter og -metoder kan registrere marginale udsving, så bruges det som dokumentation. Hvis meteorologer skal udtale sig om vejret, så bruger de registreringer over kort tid. Men skal de udtale sig om klimaet, skal der 30 års målinger til. Drivhuseffekt-disciplinene har ikke haft teknisk mulighed for at foretage målinger i ret lang tid, eftersom det tekniske udstyr er af nyere dato. Alligevel tillader man sig uvidenskabeligt at drage hastige konklusioner på baggrund af det spinkle kildemateriale.

Tilhængerne af drivhuseffekten vælger totalt at se bort fra det faktum, at mange ikkemenneskeskabte hændelser giver mange flere CO₂-problemer, end vi nogen sinde kan præstere. F.eks. vil vulkanudbrud og solpletaktivitet give CO₂-variationer, der er ekstreme sammenlignet med menneskelig aktivitet.

Drivhusfolket vælger at se bort fra åbenlyse forhold som det, at en stigende atmosfæretemperatur betyder stigende vandfordampning, stigende evne for luften til at optage dampen og dermed flere skyer, som afviser sollys, hvorved temperaturen falder igen. Denne geniale natur-skabte termostatvirkning ser man helt bort fra.

Når drivhusfanatikerne »glemmer« de mange forbehold, skyldes det givet, at deres mål er et ganske andet end bekymring for Jordens fremtid. Hvis de virkelig ville begrænse CO₂-emissionen, måtte de ubetinget støtte nuklear energi, der uden forurening skaber billig elektricitet, men det gør de som bekendt ikke. Det uudtalte formål med drivhusspøgelset er at bremse menneskets udvikling, at lave nulvækstsamfund.

Dette socialdemokratiske/radikale forslag har så den yderligere dimension, at man ønsker